

men i alle Kjøbstæder og paa Landet; men det er Noget, man ikke hidtil har gjort. Man kunde jo meget godt, istedetfor at sige, at der skal vælges 1 Valgmand i hvert Sogn, sige, at der skulde vælges Valgmænd af 2 Sogne eller 3 af 3 o. s. v. Det kunde man have gjort, og det maatte man have gjort, hvis man ikke vilde komme ind paa en efter min Mening fuldstændig forkeert Vej, hvorpaa de ærede Medlemmers Forslag uimodsigeligt fører ind. Lader os tage Sagen aldeles praktisk. De ærede Medlemmer raisonnere, antager jeg, saaledes: Der skal vælges — lader os f. Ex. tage Marhuus — 16 eller 18 Valgmænd, altsaa for hver 6—700 Indbyggere 1 Valgmand; naar der nu, sige de ærede Medlemmer, ikke vælges efter Forholdstalsvalg, da blive samtlige — lad os sige 16 — Valgmænd i Marhuus, valgte af Fleertallet i denne By, skjøndt dette Fleertal maaffee ikke udgjør mere end lidt eller noget over Halvdelen af de Valgberettigede i Byen. Naar man derimod anvendte Forholdstalsvalgmaaden vilde f. Ex. kun 9 af de 16 Valgmænd blive valgte af det ene Parti og 7 af det andet. Nu er det jo imidlertid uimodsigeligt, at der er en Mulighed tilstede for, at flere af de Minoriteter, som man her netop ønsker at hjælpe frem til at faae en selvstændig Indflydelse paa Valgene, mere eller mindre i Anskuelse ville være i Overensstemmelse med den Deel af Befolkningen, som kan antages for i Reglen at udgjøre Fleertallet i Landsognene. Naar man altsaa sikrer de Minoriteter i Byerne, der i politiske Anskuelse ere i Overensstemmelse med Fleertallet paa Landet, Valget af nogle Valgmænd, men man derimod ikke sikrer Minoriteterne paa Landet en tilsvarende Afgang til at faae Repræsentanter for deres Anskuelse iblandt Valgmændene, og naar man da fremdeles forudsætter, at det endelige Valg af Landssthingsmænd vil komme til at svare til Forholdet, saaledes som det har viist sig igennem Valgene af Valgmænd, saa ville de ærede Herrers Forslag under Nr. 71 og 73 — jeg veed ikke, om det har været dem klart bevidst — komme til at føre til Noget, der staaer i Strid med Tanken i Grundlovens § 37; thi saa vil der blive valgt et større Antal Repræsentanter f. Ex. for de Anskuelse eller de politiske In-

teresser, som man nærmest har tænkt sig, at Sogneforstanderskabernes Valgmænd ville være Repræsentanter for, og derimod et mindre Antal Landssthingsmænd som Repræsentanter for de Anskuelse, som man fortrinsviis troer at ville blive repræsenterede igennem Kjøbstadvalgene. Man vil altsaa igennem de ærede Medlemmers Forslag komme til en Omdannelse, ja, jeg vil sige en Omstyrkelse af den Grundtanke, hvorpaa § 37 i Grundloven hviler. Jeg tillod mig at antyde dette allerede ved Sagens 1ste Behandling; men det forekommer mig, at jeg nu har forklaret det saaledes, at det ikke kan misforstaaes af Noget.

Jeg skal slutte med et Par Ord til det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring). Han bemærkede, at jeg ved 1ste Behandling meget havde anbefalet at lade det Stridspunkt falde, og ikke at fortsætte igennem Forhandlingerne om Valgloven den lange, og i saa mange Henseender uløselige Grundlovsstrid, og det ærede Medlem sagde da, at det var ikke saa besynderligt, om de, der vandt, nu gjerne vilde holde Fred, men paa den anden Side at de, der havde tabt, gjerne vilde fornøje Striden; det var det ærede Medlems Ord. Jeg maa nu for det Første bede vel bemærket denne Udtalelse; thi den forekommer mig virkelig at være noget besynderlig og eiendommelig. Man pleier dog ellers at gaae ud fra, at naar en Kamp har været i lang Tid og er bleven ført til et Resultat, da maae de Overvundne vide med Resignation at finde sig deri, og de maae navnlig tage det Hensyn, der skyldes Fædrelandet, og særligt tage Hensyn til de Tidsomstændigheder, hvori vi befinde os, og som, synes det mig, just ikke i nogen høj Grad opfordre til at fortsætte, end sige at fornøje en Strid, som med Vanstielighed er bleven ført til Ende for kort Tid siden. Hvad jeg imidlertid fornemmelig vil gjøre gjældende og henlede Opmærksomheden paa, det er den Betragtning, hvorfra det ærede Medlem synes at være gaaet ud, den nemlig, at det ærede Medlem og de, der have stillet Forslaget under Nr. 52, skulde høre til et Parti, der havde tabt, og at jeg formeentlig skulde høre til et Parti, som havde vundet. Derfor det ærede Medlem er gaaet